

ஐய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய ஐய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய்ய !

சுந் தரம் பிள்ளை வீட்டு திரும்பியதும் வீட்டில் குதிகலம் நிரம்பி வழிந்தது. இந்த வலேகை கிடத்தை விடயம் குடும்பத்தில் எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி அளித்தது. வலேகை பஞ்சுலட்சணம் என சும்மாவா சொல்கிறார்கள்? முக்கியமாக வேறு நாட்டில் இருந்து பஞ்சம் பிழகைக் கவர்பவனது மனநிலையில் வலேகை, அவனது உயிருக்கு அடுத்த நிலையில் உள்ளது. அவனில் அவனது குடும்பம், பிள்ளைகள் அவர்களின் எதிர்காலம் என பல சும்மகளை இலகுவாக கிறதது. சுந் தரம் பிள்ளையின் சிந்தனையில் 'என்போன்று தொழிலுக்காக பட்டப்படிப்பில் நாலு வருடம் படித்தபின் பின் பலவருடங்கள் சொந்த ஊரில் ஏற்கனவே வலேகை செய்து விட்டு வரும் போது அது தொழிலை தொடர்ந்து செய்வது என்பது மிக முக்கியமானது. இளமையில் பல வருடங்களை அழித்து எதிர்காலத்தில் விருப்பான தொழிலுக்காக கண்முழித்து, இரவு பகலாக முயற்சியுடன் படித்து பட்டம் பெற்ற பின்பு அந்த வலேகை வாய்ப்பற்று வேறு வலேகை செய்து என்பதே வாழ்க்கையின் தோல்வியாகிறது. வலேகைகள் எல்லாம் சமன் என்று சொல்வது இலகுவான போதிலும் குறிப்பிட்ட ஒரு வலேகையை இலட்சியமாக எடுத்து அதற்காக வருடக்கணக்காக அர்ப்பணித்து தயார்ப்படுத்துவது பின்மற்ற வலேகை எவ்வளவு உயர்வாக இருந்தாலும் அதில் மனநிம்மதி கிடக்காது. ஜீவனோபாயத்திற்காக வேறு வழியில்லாமல் என்னையென நானே சங்கிலியில் பிணைத்துக் கொள்வது போன்று வலேகை செய்தாலும் வாழ்க்கையின் தோல்வி என்ற எண்ணம் நிழலாக தொடரும். எனது வாழ்க்கையில் அவுஸ் திரலேயாவாருக்கு வந்து மின்பு வருடங்களாக நிரந்தரமான ஒரு வலேகை இல்லை. சிட்னியில் பெயிண்ட் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையில் சில மாதங்கள், பின்பு உணவுச்சாலையின் சமயல் கட்டத்தில் சில மாதங்கள் என கிடத்தை வலேகைகளை செய்துகொண்டு படித்து மிருக வதை தியபரிச்சையில் பாஸாகினாலும் அலசைசல் தொடர்ந்தது. நிரந்தர வலேகை குதிரகைக் கொம்பாக இருந்தது. மெல்பனில் சில நாட்கள் கிழமகைகள் மிருக வதை தியராக வலேகை, அதன் பின்பு அபிலியிட்டுக்கு அப்பால் உள்ள ஊரில் சும்மார் ஆறு மாதகாலம் வலேகை என்பது தொடர்ச்சியான பயணமாக இருந்தது. கிடத்தை இடங்களில் கிடத்தை வலேகையை வண்டாம் என்று சொல்லாமல் எடுத்துக் கொண்டு சில இடங்களாக குடும்பத்துடனும், மற்ற இடங்களாக தனியாகவும் செல்ல வேண்டி இருந்தது. எனது குடும்பம் மட்டுமல்ல சாருலதாவின் தாயும் தந்தையும் மகளையும் பரேப்பிள்ளைகளையும் பிரிய முடியாமல் பின் தொடர்ந்தனர். ஐரோப்பாவில் அலநைத்து திரியும் ஜிப்சிகள் போல் இருந்தது. ஆனால் என்ன குதிரையும் கரவனும் இருக்கவில்லை. இந்த வலேகையோடு ஜிப்சி வாழ்க்கை எனக்கு முடிந்து விடும்' என சுந் தரம் பிள்ளை உணர்ந்த போது மனத்தில் அமதி வந்தது.

அவுஸ் திரலேய நாசுரங்களில் தங்கள் வாழும் இடங்களில் இருக்கும் காலப்பந்து குழுவை பெரும்பாலும் ஆதரிப்பது வழக்கம். அதன் பிரகாரம் சுந் தரம் பிள்ளையின் மகன் சகன், பல நகரங்களாக குடும்பம் செல்லும் போது அந்தந்த நகரங்களின் காலப்பந்தாட்ட குழுகளில் ஏதாவது ஒன்றை தனது அபிமான குழுவாக ஏற்று ஆதரவை

அளிப்பான். ஐந்து வயது முதல் எட்டு வயது வரையும் பல நகரங்களையும் இப்பிசுற்று வதால் ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு குழுவை அபிமான குழுவாக அவன் ஏற்றுக்கொள்வதன் சங்கடம் சூந்தரம் பிள்ளைக்கு புரிந்தது. அவுஸ்திரேலியாவில் கால்பந்தாட்ட குழுக்களுக்கு கிடகைகும் ஆதரவு, இந்திய - பாகிஸ்தான் கிரிக்கட் ஆட்டத்தில் அந்தந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களிடம் இருந்து கிடகைகும் ஆதரவைப் போன்றது. அதைவிட இப்பிசுத்திதாக்க குடிவந்த பிள்ளைகளுக்கு பாடசாலகைளில் கால்பந்தாட்ட குழுக்களுக்கு ஆதரவு கொடுப்பது முக்கிய விடயம். பாடசாலகை நண்பர்கள் குழுக்களாக ஒன்றாவதற்கு உதவும் முக்கிய விடயம். இதனால் சகனுக்கு அப்பாவுக்கு வலகை கிடகைதால் மலெப்னில் தடாடர்ந்து இருப்பதை விட ஏற்கனவகை பிரபலமான கொலிங் வுட் என்ற கால்பந்தாட்ட குழுவை தனது அபிமான குழுவாக தரேந்தடுத்திருந்ததால் அந்தக் குழுவை தடாடர்ந்து ஆதரிக் க முடியும் என்பது அவனது மகிழ்ச்சிக் கு காரணமாகியது. அடிலயிட்டில் பிரிந்திருந்த அப்பா இனிமலே ஓவ்வொரு நாளும் வீட்டு வருவார் என்பது மகள் சாந்திக் கு சந்தகைசம் அளித்தது. இருவரின் சம்பளத்தில் மலெப்னில் நல்ல வீட்டு வாங்க வங்கிக் கடன் கிடகைகும் என்பது சாருலதாவின் எண்ணம். இப்பிசு ஓவ்வொருவர் மனங்களும் வவ்வறே காரணங்களால் குதுபகலித்தது.

சாருலதாவிடம் வலகை கிடகைத் த விடயத்தகை மகிழ்சியுடன் சொல்லிவிட்டு, அங்கு நிகழ்ந்த வினகைதமான சம்பவம் பற்றியும் சூந்தரம் பிள்ளை விவரித்தபோது அவள் அதை நம்ப மறுத்தாள்.

ககைலிங் வுட் என்ற பெயருடயை பின்னகை பசேயிதகை சாருலதாவால் ககைஞ்சமும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. மனிதர்களுக்கு வதைதியம் பார்க்கும் அவள், 'உங்கள் மனதில் இருந்த ஒருவகை நினைப்புத்தான் அந்தப் பின்னகை பசேவது போல் ககைட்டிருக்கிறது. உட்காதும் மடிலையின் ஒரு பகுதிதானகை' என்றாள்.

'இல்லகை. சாரு... உண்மயாகக் ககைட்டது'

'முட்டாள்தனமாக பசேகைீர்கள் மற்றவர்கள் சிரிக்கப்பகைகிறார்கள்''.

'உண்மகை நீ நம்பாவிட்டாலும்'

'மனகைவியாதியால் பீடிக் கப்பட்டவர்களுக்குத்தான் இப்பிசு உணர்வு வரும். வலகை கிடகை காமல் தலகை பகைலிப்பவர்களகை நான் பார்த்திருக்கிறனகை. நீங்கள் மட்டும் தான்

வலேகை கிடதைத்ததால் இப்படி ஒரு பதேலித்த நிலையை அடையத் திருக்கிறீர்கள் எனக் கபறிவிட்டு கணவனை தனது நயோயாளியை போல் பார்த்துவிட்டு நகைச்சுவைக்காக சய்வது போல் புன்னகைத்தாள்.

இந்தக் கதையை இவளிடம் இனி பசேப பிரயசனம் இல்லை எனப் படுக்கைக்கு சனெறான சூந்தரம்பிள்ளை. படுக்கையிலும் காலசின காதல் விடயங்களுடன், பசேம பினையின் நினைவுகள் தொடர்ந்தன. கணக்காளரின் மலச்சிக்கலும், மலகபடத்து பிளபேய் மகசின் விவகாரமும் சிரிப்பை வரவழைத்தன. தொடர்ந்து வந்த அன்றைய நிகழ்வுகளின் நினைவுகள் தமிழ் படத்தில் வரும் நவரச காட்சிகள் போல் வந்தன.. சில மணித்தியாலத்தில் நினைவுகள், குழந்தைகளின் உணவையை சூற்றிப் பறக்கும் இலையான்கள் போல் பறந்தன. விரட்டிவிட்டு நித்திரைக்குச் செல்ல நடுநிசி கடந்துவிட்டது. அதன் பின்பு அந்த நினைவுகள் மீண்டும் கனவுகளின் காட்சிகளாகின.

அடுத்த நாள் வலேகைக்குச் சனெற போது சாம் அனரோவிச் என்ற அழகான இருபத்தாறு வயதான இளஞ்சூந்தரம்பிள்ளைக்கு உதவியாளராக நியமிக்கப்பட்டிருந்தான். சாம் யுகோஸ் லாவியாவில் குரோசியவையைச் சேர்ந்தவன். ஏற்கனவே நாலு வருடங்கள் மிருகவதை தியம் படித்துவிட்டு பட்டப்படிப்பை முடிக் காமல் அவுஸ்திரேலியா வந்தவன். 'ஏன் தொடர்ந்து படுக்கையில்லை' எனக் கட்டபோது 'ஆங்கிலம் இங்கு எனக்கு படிப்பதற்கு பிரச்சினையாக இருந்தது. தற்பொழுது திருமணம் ஆகி ஒரு குழந்தைக்கு தந்தையாகி விட்டபடியால் குடும்பத்திற்கு காக உழைக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன்' என்றான். வள்ளைகாரர் இலங்கையை ஆண்டதால் தனக்கு ஆங்கிலம் பிரச்சனையாகவில்லை என்ற நினைப்பு சூந்தரம்பிள்ளைக்கு வந்தது. சாம் எப்பொழுதும் சிரித்தமுகத்தோடும், மற்றவர்களிடம் நகைச்சுவையாகவும் பண்களிடம் சாதூரியமாகவும் பசேம சாமலை உடனடியாகவே பிடித்திருந்தது. இருவரும் வள்ளிநாட்டவர்களாகவும் இருந்ததால் நட்பு வசந்தகாலத்து சட்டியாக துளிர்ந்தது.

காலநரேத்தில் வலேகை தொடங்கியதும் வதைத்திய சாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் மிருகங்களை பரிசோதிக்க வரோட்டர் வுண்ட் போகவேண்டும். அதற்கான குறிப்புப் புத்தகத்துடனும், பரிசோதனைக் கருவிகள், மருந்துகளுடனும் சாமும் சூந்தரம்பிள்ளையும் பின்கைகள் அடையத்து வகைக்கப்பட்ட பகுதிக்குச் சனெறபோது கொலிங் வுட் எதிரில் வந்தது. 'வலேகை தொடங்குவதற்கு போகும் போது எதிரில் வந்தாலும் இந்தப் பினமை மிகவும் புத்தி சாதூரியமானது. தன தவேயை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும். எந்த நாய்க்கும் பயப்படாது. இல்லையா ஹொலிங் வுட்?' என்று சாம் அதனை கையில் துக்கி அதனது சாம் பல நிறமான பட்டும் போன்ற உரமங்களை கைகளால் தடவியபடி அறிமுகப்படுத்தியபோது சூந்தரம்பிள்ளை, 'ஏற்கனவே எனக்கு அறிமுகமாகிவிட்டது' எனச் சொன்னவாறு கொலிங் வுட்டின் பழும்பு நிற கண்களை பார்த்து அதன் தலையில் தடவினான் சூந்தரம்பிள்ளை. இருவரது தொடர்புகளிற்கு எந்த அசுவையும் காட்டாது தனக்கு இப்படி சய்வது உங்கள்

கடமனை என இராணுவ மலேதிகாரி, சலோலஜரிடம் சலுட்டை ஏற்றுக்கொள்வது போல இருந்துவிட்டு திடீரென சாமின் கையில் இருந்து கீழேபாய்ந்து சூந்தரம் பிள்ளையின் காலபை பிராண்டியப்பி 'பெண்கள் விடயத்தில் மட்டும் இவனை நம்பாதே. மற்றும்படி இவன் நல்வன்' எனக் கபறியது. சூந்தரம் பிள்ளை திடுக்கிட்டும் வீட்டில் மனைவி சாருலதா கபறியதை நினைவு கபறந்தான். 'இந்தப் பிள்ளை போன்று இங்கு ஒரு நாயும் உள்ளது' என்று சாம் கபறினான். ஆனால் சாம்பை பற்றிய கொலின் வீட்டின் கபற்று அவனுக்கு கட்டெரிக்க சாததியில்லை. எனக்கு மட்டும் அதனைக் கட்டெரிக்கிறது என்ற எண்ணத்தில் தன்னையே சூதாரித்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு கபட்டில் இருந்த பிள்ளைகளை பார்த்துப் பரிசோதித்து, ஏற்கனவே நோய் குணமானவற்றை வீட்டுக்கு அனுப்பும்படி கபறிப்பெழுதிவிட்டு, சிலவற்றிற்கு ஏற்கனவே கொடுக்கும் மருந்தை மாற்றி வேறு மருந்தை எழுதினான் பிள்ளைகளின் வீட்டின் ஒரு மலையில் உள்ள கபட்டில் சிறிய, நாலுமாதம் மட்டும் வயதான மலோர் ஸ்ரீ இன நாய்குட்டி இருந்தது. வளர்ந்த நிறத்தில் புதிதாக பெய்த பனியை திரட்டிச் செய்த உருண்டை போல அழகாக இருந்தது. கருமையான மிக் கு திருஸ்பிப் பொட்டாக திரிந்தது. கண்கள் உரமோத்தில் புத்தை திருந்தது.. அந்த நாய்க்குட்டி தன் தலையைத் தொடர்ச்சியாக மலேமும் கீழமாக ஆட்டிக் கொண்டு இருந்தது. உரமோத்தலை விலக்கி கண்கள் இரண்டையும் பார்த்தபோது கண்கள் இரண்டிலும் மெதுவான கிரிக்கட்டின் சூழல் பந்து வீச்சில் திரியும் சூழற்சி திரிந்தது. மலேமும் கீழமாகவும் மற்றும் இடம் வலம் என நான்கு திசைகளிலும் சூழற்சி இருந்தது. அந்த கண்களை பார்த்தவுடன் அதன் மிளநரம்பின் பகுதிகள் மிளநை காச்சலால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது புரிந்தது. கபட்டிலிருந்து சோதனை செய்து வதற்காக நாய்குட்டியை சாம் தடுக்கியபோது கபட்டின் உட்பகுதியில் தலையிர் வளர்த்த இந்திய சாமியார் சத்திய சாயிப்பாவின் கண்ணாடிப் பிரமே போட்ட சிறிய படம் இருந்தது. பல இலங்கை இந்தியர்களது வீடுகளில் சுவர்களில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் படம் இப்படி நாயினது கபட்டில் இருப்பது சூந்தரம் பிள்ளை எதிர் பாரக் காதது 'இது என்ன? இந்தக் கபட்டில் சாயிப்பாவின் படம் இருக்கிறது?'

'இந்தியப் பெண் ஒருவரின் நாய்க்குட்டி.. இவர் ஒரு ஞானி என்றும் இவரின் ஆசியால் மிளநை காய்ச்சல் குணமாகும் என்று வதை திருக்கிறார். அந்தப் பத்தலை கபட்டை விட்டு எடுக்க வேண்டாம்' என்றும் கட்டெடுக்க கொண்டார்.' என்றார்.

அந்தப் பகுதிக்கு பொறுப்பான மலோரின் 'ஏன் இங்கு வதை தியத்துக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்படியே அவரிடம் கொண்டு போயிருக்கலாமே?'

'அவர் இந்தியாவில் இருப்பதால்தான் இங்கு வந்திருக்கிறார்கள்' மீண்டும் சிரித்தபடியே அவள் சொன்னாள்.

அந்தப் பதில் நகைச்சுவையாக மட்டும் மல்லதர்க்கீ தியாகவும் இருந்து. அந்த நாய்க்குட்டி குணமானால் பெயரும் புகழும் கிடைப்பது சத்திய சாயிப்பாவிற்குத்தான்.

வதைத்தியசாலகைக்கு அல்ல. ஆனால் நாய்க்குட்டி இறந்தால் வதைத்தியசாலகைக்கு கொண்டு சின்ற பின்பும் இறந்து விட்டது என்பார்கள். ஆக மொத்தத்தில் சாயிபாவாவின் கீர்த்திக்கு பங்கம் வராது. புற்றுநோய் வந்த ஒருவர் பலதடவை கீமோதிரபி, ரடீயோதிரபி என விஞ்ஞானத்தின் பயன்களை பெற்று குணமாகி இருப்பதும், பலகாலம் வாழ்வதும் இக்காலத்தில் சகஜமாக நடக்கிறது. ஆனால் அதற்கான பெயர் மட்டும் யாரோ மயிர் வளர்த்த பரேவழிக் குசெல்வது வதைத்திய தொழில் செய்யும் சூந்தரம்பிள்ளைக்கு அநியாயமாகப் பட்டது. புற்றுநோயை பற்றி பல காலம் ஆராச்சி செய்த விஞ்ஞானிகள் மற்றும் குணமாகிய வதைத்தியர்கள் எந்த பாராட்டுதலும் பெறவில்லை. அவர்களது பெயர்களைக் கட்ட எவரும் நினைவு வைத்திருப்பதில்லை. பரவாயில்லை. சத்தியசாயி பக்தர்கள் செலுத்தும் பணம் மருத்துவருக்கும் வதைத்தியசாலகைக்கும் கிடகைகிறது. இந்த நினைப்பு சூந்தரம்பிள்ளைக்கு சிறிது ஆறுதலகை கொடுத்துது. சாமின் உதவியுடன் மயக்க மருந்தை ஏற்றி அந்த குட்டி நாயை நித்திரையாக கிவிட்டு இருவரும் நாய்கள் அடகைக்கப்பட்டிருக்கும் பகுதிக்குச் சின்றார்கள்.

நாய்களின் வோர்ட், பினைகளை வதைத்திருக்கும் வோர்ட்டில் இருந்து சிறிது தூரத்தில் உள்ளது. இடபைபட்ட பகுதியில் தான் சத்திரசிகிச்சை செய்யும் அறகைகள் மற்றும் பலவதைத்திய பிரிவும் உள்ளன. இதன் மபிலம் நாய்களின் குரபைபுச்சத்தங்கள் பினைகளுக்கு கடைகாது. நாய்கள் பகுதி இரண்டாக பிரிக்கப்பட்டு தொற்றுநோய்ப் பிரிவும் தொற்றாத நோய்களால் பீடிக்கப்பட்ட நாய்களை வதைத்திருக்கும் பிரிவும் உள்ளன. தொற்றாத நோய்ப் பகுதி மலேம் இரண்டாக பிரிக்கப்பட்டு, அதில் தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவு தனியாக உள்ளது. ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் பொறுப்பாக இருப்பவர்களுக்கு மலோளர் மவேிஸ் என்ற ஐம்பது வயதான பெண். பருத்த உடலும் கரகரத்த ஆண்குரல் போன்ற அவரது குரல் நாய்களை மட்டும்ல்ல மனிதர்களையும் ஒரு வழிக் குக் கொண்டு வரும் போல் தெரிந்தது. காக்கிநிற அரகைகால் சட்டயையுடன் சிகரட்டு பிடித்தபடி வதைத்தியசாலையின் வாசலில் எதிர்கொண்ட போது சாமால் மிக மரியாதையாக அறிமுகப்படுத்துபட்டார்.

இருவரும் சின்ற பாதையில் டொக்டர் காலோஸ் சரேமும் அண்டர்புவும் தங்களது வோர்ட் ரவண்ணடை முடித்துக் கொண்டு வந்தபோது எதிர்ப்பட்டார்கள். இருவரது முகத்திலும் அணையின் மலோகப் பாயும் வள்ளம் போல் சிரிப்பு நூரதை தபி;வழிந்தோடியது.

‘இவர்கள் சிரிப்புக்கு ஏதாவது சகெக்ஸ் ஜோக்குகள்தான் காரணமாக இருக்கும்’ என சாம் மதெுவாக காதோரமாக சொன்னான்.

‘சாம், இன்று அழகான ஒரு பெண் வதைத்தியர் வலை தடேடி நரே முகத்துக்கு வந்தார்.

‘காலோஸ்’ அந்த பண்ணை நேர்முகம் முடியும் வரை கண்ணை அவளது தொடக்கத்தில் இருந்து எடுக்கவில்லை. ஆண்களின் கண்களை களவு கொண்ட சிலலும் அபாரமான அழகு. அழகைவிட அவளது நடபசேும் தோரணை விபரிக்க முடியாத அளவு கவர்ச்சியானது. இந்த வதை தியசாலை அவளது அழகைத் தாங்குமோ தரியாது?’

அண்டர்பின் வாயில் இருந்து அழகின் ஆராதனையுடன் நாடகப்பாணியில் வார்த்தைகள் எச்சியில் தோய்ந்து வழிந்தன..

‘அவளுக்கு வலை நிச்சயம் தானே, காலோஸ்’ என்றான் சாம்.

‘நேற்று இப்படியான ஒரு முகத்தை வலைக்கு எடுத்தேன். அதற்கு சமன் செய்ய அழகான பண்ணை வலைக்கு எடுக்க வேண்டாமா? சூந்தரம்பிள்ளையை பார்த்து சிரித்தபடி காலோஸ் சொன்னபோது அந்த வழியால் வந்த மோறின, ‘உமது முகத்தை பலவருடமாக பார்த்து பொறுத்துக்கொள்ளுகிறோம் காலோஸ் உன்னிலும் பார்க்க இளமையும் அழகும் சிவாவிடம் உள்ளது’ என்றான்.

“மோரினுக்கு கறுப்பு பிடிக்கும்” என்றான் காலோஸ்

‘பிளபி காலோஸ்’ என கறியபபி கடந்து சின்றான்

இந்தச் சம்பாசணையில், வலையில் சேர்ந்த இரண்டாம் நாள் காலநேரத்தில் கலந்துகொள்ள விரும்பும் இல்லாமல், தீ விரசிக் ச்சை பிரிவுக்குள் சூந்தரம்பிள்ளை சின்றான். அந்த இடத்தில் ஒரு இளைஞன் சிரித்தபடியே வந்து கைகளைத் தந்து தன்னையோன் ரிங்கர் என அறிமுகப் படுத்திக்கொண்டான். சிரிக்கும் போது முன்பல்லுக்கு மலே உள்ள சிவந்த முரசும் திரிந்தது. கறுப்பான சூர்ள் தலமைமுடியுடன் ஆறடி உயரத்தில் அழகாக இருந்தான். அவனது சிரிப்பில் மற்றவர்களை தொற்றிக்கொள்ளும் கவர்ச்சி இருந்தது. அந்தத் தீ விரசிக் ச்சை பிரிவில் வகை கப்பட்டுப் பவதை அதிக கவனிப்பு தவேபபடும் நோய் கொண்டவையிருந்தன. அதில் பாம்பு கடித்த ஒரு ஆண் அலச்சேன் நாய் இருந்தது. அதனது மத்திரவாயில் ரியுப் சிலுத்தி பிளாஸ்டிக் பையுடன் இணைத்திருந்தார்கள். அந்த நாயில் இருந்து இரவம் முழுவதும் வளையறிய சலத்தின் அளவகைக் குறித்து வதை திருந்தார்கள்.

'நாய்களபைப் பராமரிக்கும் வலேலை எனக்கும் பிடித்தது அதுதான் செய்கிறேன். சிவா, நான் வசிக்கும்; இடத்திற்கு உங்கள் இடத்தை கடந்துதான் செல்ல வேண்டும். வலேலை முடிந்த பின் என்னோடு காரில் வந்தால் உங்கள் வீட்டில் இறக்கி விடுவனே. உங்களுக்கு இரயில் பணம் மிச்சமாகும். எனக்கும் பச்சுத்துணையாக இருக்கும்.' என்றான் சாம். ஜோனின் நேரடியான பச்சுமும், அவன், சாமின் கபற்றை சிரித்தபடியே புறக்கணித்ததும் சூந்தரம் பிள்ளைக்கு பிடித்திருந்தது.

'நல்லதுமீண்டும் மாலையில் சந்திப்போம்' என்றான் சூந்தரம்பிள்ளை. சாம், நீ ஆங்கிலம் தெரியாது என்றாய் ஆனால் எப்படி அழகாகாக பச்சுகிறாயே? 'நான் பபிக்கிற காலத்தில் காரேசியாவில் உல்லாசப் பிரயாணிகள் ஹொட்டலே ஒன்றில் பகூதி நேர பரிமாறுபவனாக வலேலை செய்தபோது ஆங்கிலத்தை பச்சுவதற்கு கற்றுக் கொண்டனே. பச்சும் ஆங்கிலம் எழுதுவதற்கோ, பபிப்பதற்கோ காணாது.

'இந்த வதைத்தியசாலையில் வலேலை செய்வது இலகுவாக இருந்ததா?'

'அதற்கு நான் காலோசிற்கு நன்றி சொல்லவேண்டும். எனது பிரச்சனையை சொல்லிய போது வலேலை தந்ததுடன் என்னை தொடர்சியாக பாதுகாப்பது காலோஸ்தான்.

'ஏன் பாதுகாக்க வேண்டும்?'

'எனது ஆங்கிலம் பல செல்லப்பிராணிகளின் உரிமையாளர்களுக்கு ஆரம்பத்தில் புரியவில்லை. அதை பறிய விடாமாக்கி சிலர் என்னை வலேலையில் இருந்து எடுக்க வேண்டும் அல்லது நாய்களுக்குப் பொறுப்பாக போடவேண்டும் என பிரச்சனை உருவாக்கிய போது காலோஸ் அந்த இடத்தில் எனபக்கம் நின்றதால் ஒருவாராலும் என்னை ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை.

'இந்த வதைத்தியசாலையில் இனவாதமானவர்கள் பலர் இருக்கிறார்களா?'

'இனவாதம் இருந்தாலும் பலர் வளியே காட்டமாட்டார்கள். ஆனால் நம்மைப்போல் வளிநாட்டவர்களிடம் திறமை இருக்கு என்பதை வளிக் காட்டும் வரையும் அவர்கள்

நம்பமாட்டார்கள்.’

‘அது சரியானதுதானே?’

‘என்னபைப்பொறுத்தவரை நரேடியான இனவாதத்தை நான் இதுவரை சந்தித்தது இல்லை’

‘அது ஒருவிதத்தில் நிம்மதியளிக்கிறது. என்னபைப்பொறுத்தவரை சிறுமிருகங்களின் வதை தியத்தை இப்பொழுதுதான் சியக்கிறேன். அதற்காக இந்த வதை தியசாலையைத் தரேந்தடுத்து விண்ணப்பித்தனே. குற்றைத் தபட்சமாக வறேறு பிரச்சனை எதுவும் இல்லாமல் இருந்தால் இலகுவாக இருக்கும்.’

ஊர், சமீக கட்டம், ஏன் ஒரு வலையைத் தலமாக இருந்தாலும் ஒரு அன்னியர் செல்லும் போது அந்த இடத்தின் சமநிலையில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. ஏற்கனவே அங்குள்ளவர்கள் தங்களது சியல்களில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. இந்த மாற்றம் இலகுவானதல்ல. இந்த மாற்றத்தை விரும்பாதவர்கள் புதிதாக வந்தவர்களை வறெறுக்கிறார்கள். மாற்றவர்கள் மாற்றத்தை அனுசரித்தபடி தங்களளை மாற்றுகிறார்கள். மாற்றம் மெதுவாகத்தான் நடப்பறும் என்பது வரலாறு சொல்கிறது. அவுஸ்திரேலியா, அவுஸ்திரேலிய ஆதிகுடிகளை மனிதர்கள் இல்லையென கறியது. பின்பு ஆசியர்களுக்கு எதிராக வள்ளையர் மட்டும் தான் குடியறேலாம் என இருந்து மாற்றமடந்தது பல கலாச்சார சமீகமாகமாறி சகலரையும் வரவறே கிறது. இந்த மாற்றம் மெதுவாகத்தானே நடந்தது. இனவாதம், சமயவறெறி, ஏன் சாதியஎதிர்ப்பு என்பன இந்த மாற்றத்தை வறெறுக்கும் உணர்வால் உருவாகிறது. இளளூர்கள், பண்கள் மாற்றங்களளை ஏற்றுகொண்டு செல்பவர்களாக இருப்பதால் இந்த எதிர்ப்பு உணர்வுகள் அவர்களில் குறவைகவும் ஆண்களில் வயதானவர்கள் மாற்றத்தை வறெறுப்பவர்களாக இருப்பதால் இப்படியான எதிர்ப்புணர்வுகளை அதிகம் கொண்டனோசர்ப்போன்று இருக்கிறார்கள். இந்த வறெறுப்புகள் எதிர்ப்புணர்வுகள் சமீகங்கள், சமயங்கள், சாதிகள் தொடர்சியாக இருப்பதற்கு உதவும் என்பதால் இப்படியான கட்டத்தில் தமது பிழைப்பை நடத்துபவர்கள், இதை தொடர்சியாக வதைத்துக்கொள்ளவிரும்புகிறார்கள். கத்தோலிக்க பாப்பாண்டவருக்கோ ஒரு மூலலாவாகு ஒரு கட்டத்தின் தனித்தன்மையை பணுவது அவர்கள் அதிகாரத்திற்கும், பிழைப்பிற்கும் தவேயாகிறது.

சாம், உன்னகை காலோஸ் உள்வாங்கியது போல் இப்பொழுது நான் வந்திருக்கிறேன். இது எப்படியாக வதை தியசாலையில் பார்க்கப்படுமோ தறியவில்லை?’

